

Kettőből Egy

Ossian

Elvette az ég
A mindenét, a kedvesét
De látva fájdalmát
Adott egy új esélyt

Álmai nyomán
Összerakta, életre hívta
De félelmet keltett
A halálból jött élet

Szép lassan felfogták,
S elfogadták egymást

Túl a sorson, minden gondon
Fájdalmon és halálon
Nem is az idő és nem is a hely
És senki más nem dönti el

Tiszta szívvel, semmi kényszer
Önmagadtól tudnod kell
Nem is tudnod, érezned
mikor lesz a kettőből egy

Hiába szerette
Álmokból lett asszonyát
Mások nem túrték,
Új halálra ítélték

És újra egyedül
Kezében a végső levéllel
Tudta menni kell
Mert létezik a hely

Ahol csakis őt várják,
Újra látják egymást

Túl a sorson, minden gondon
Fájdalmon és halálon
Nem is az idő és nem is a hely
És senki más nem dönti el

Tiszta szívvel, semmi kényszer
Önmagadtól tudnod kell
Nem is tudnod, érezned
Mikor lesz a kettőből egy